

¡Aísa, Sr. Maura' prepari un altre Nozaleda y en davant las mitras!

Del Vaticà acaba de sortir una protesta agressiva contra la República francesa, ab motiu de haver anat Mr. Loubet á Roma y haverse abtingut de visitar al Papa.

L' autor de aquest document es Monsenyor Merry de Val, secretari d' Estat de Pio X.

Un espanyol, qu' en el terrenu diplomàtic pren exercici de trabucaire.

Perque l' intent de la tal protesta es ben manifest. Se proposa senzillament encalabrinar als clericals francesos fins á llessarios al terrenu de la violencia, en contra de la República.

Pero Fransa no es Espanya, y si 'ls catòlics francesos prenen portarse com els carcardats espanyols, tinguin la plena seguretat.

Y 'l mateix Vaticà se 'n farà.

No falta sinó que fassi 'l tonca francesa que ab tant brillor baixa de l' escombra contra giosas, se decideixi á emplear intrínsec poder de Roma.

Y qui jamegui, haurá rebut.

Llegeixo:

«Durante el viaje del Sr. Maura, la guardia civil ha custodiado»

Per aixó entre altres cosas bicorni. Pera posarse á las ordres vol tractarse á cuerpo de rey.

En Silvela ha declarat que la política era irrevocable.

Reconeix que va governar per á n' en Maura dihent que gobeja Maquiavelisme pur.

En Silvela al dir aixó, pensava tina. Una cosa per aquest istil.

—Vaja, ben reflexionat, troc está bé tirarlo á terra. Ni es t' s' hi tirarà ell mateix.

Traduixo de El Motin:

«ESTADÍSTICA ROJA.—Un célebre estadístico dice que en los últimos siglos han desolado á la humanidad»

«Veu's aquí á títul de curiosidad per el calculista.

«Fent ascendir á 19 milions el dels morts durant el passat siglo el dels sacrificats durant els sanch derramada equivaldría á tros cúbichs ab un pes de 18,700»

«Si 'ls esqueletos de aquests 19 mes se possessin drets l' un sobre á la lluna, l' atravesarian y con censió, alcansarian á una distancia jor que la que la separa de la terra»

•••

Y dihém nosaltres:

Imaginise aquesta especie d' «xiquets de Valls, format ex

queletos, y tendrán una idea del monument més espantós y terrorífich que pot erigirse á la barbarie humana.

En el rengló de Consums deixat d' averiguacions, perque per llums que hi encenguis sempre t' hi trobarás fosh.

L' honor del Ajuntament sembla una rata pinyada.

es magnífica xicota, quina quart hermosa sens cap dos-quatre en sa honra, l' onveja es de sas amigas y la meva vanagloria. Toça la quart-inversa prima ab una gracia que torna boig á aquell que la contempla tan solzament una estona.

SAMUEL GRAN

ANAGRAMA He trobat la professó y passant sensa pararme el tot bört d' educació se m' ha acostat á insultarme. Volia que jo 'm tregués la gorra. Jo m' hi he negat; del mossén per sempre més no tindrè un total guardat.

CORRESPONDENCIA

Caballers: Joan Bofarull y G., Sastret, Vicens Llopis y C., Valent petit, Un salta-tanells, Joan Jansana, P. del Cantó, E. Lluch Surroca, y Barbé de Sans: Fora nosas.

Caballers: G. Casellas Sendrós, Enrich Doménech, F. S., T. J. Pissarra y X. Monturiol: Perfectament.

Caballer: J. Usón: Celebrém que s' hagi tornat á recordar de nosaltres. Llegirém els originals y s' aniran publicant tan aviat com ens siga possible. Nunca es tar-

Joanet de Gracia: Las dugas van articlet sistema Rosendo Pena i sobra molta palla y per contra ella, no sé com dirli.—J. Costa y per la remesa.—Eduardo Xuclá: So-

No n' acceptem ni de 'n Salmerón, ordal: El dibuix anirà de primera

asterria.—M. Famón: ¿Qué es aixó

Vosté deu ser andalus ó tartar-

mayor, no ho trach convenient —

de poch bulto.—L. S. y P.: Ri-

S. Ros: Ho sentim, pero esto que

encabir en nuestro magnífico pe-

—G. Perocafó & Ras: Probable-

ment que tenim un feix sixis d'

bré: No 'l podem servir.—Juan

toda la razón. El encargado de

ar aquel trenca closcas, badó—

vollam dir no envihí gayre sovint.

G. M., S. S., J. B., Z. S. et S.,

F. J. G., M. B., A. Z., P. P.,

y V. A. J.: No podem insertar

en, per distints motius.

ANA y La Esquella, catin

in, número 8

Vinta Ch. Lorrilleux y C.

LA CAMPANA DE GRACIA

DONARÁ AL MENOS UNA BATALLADA CADA SENMANA

CADA NÚMERO 5 CÉNTIMS PER TOT ESPANYA

NÚMEROS ATRASSATS: DOBLE PREU

ANTONI LÓPEZ, EDITOR

(Antiga casa I. López Bernagós)

ADMINISTRACIÓ Y REDACCIÓ: LLIBRERIA ESPANYOLA, RAMBLA DEL MITJ, NÚM. 20, BOTIGA

BARCELONA

PREU DE SUSCRIPCIÓ: Fora de Barcelona cada trimestre ESPANYA pessetas 1'50.—Cuba, Puerto Rico y Extranjer, 2'50

Fransa y 'l pop de Roma

—Vés explotant á n' els altres, que á mí no 'm xuclarás més.

colorchecker classic

calibrite

Primera reunió del nou partit catòlich, sistema belga.

LA CAMPANA DE GRACIA

DONARÀ AL MENOS UNA BATALLADA CADA SENMANA

CADA NÚMERO 5 CÉNTIMS PER TOT ESPANYA

NÚMEROS ATRASSATS: DOBLE PREU

ANTONI LÓPEZ, EDITOR
(Antiga casa I. López Bernagosi)

ADMINISTRACIÓ Y REDACCIÓ: LLIBRERIA ESPANYOLA, RAMBLA DEL MITJ, NÚM. 20, BOTIGA
BARCELONA

PREU DE SUSCRIPCIÓ: Fora de Barcelona cada trimestre ESPANYA pessetas 1'50.—Cuba, Puerto Rico y Extranjer, 2'50

Fransa y 'l pop de Roma

—Vés explotant á n' els altres, que á mí no 'm xuclarás més.

DE DIJOUS A DIJOURS

ESPEREM A que n Maura obri las Corts y presenti el seu projecte de presupostos...

El fet culminant de la setmana l constituïx la nota del Vaticà dirigida a las potencias...

La nota, redactada pel cardenal secretari Merry del Val, conté un concepte ofensiu a Fransa...

Pero de totes maneres la bomba está llensada, y molt serà que no ocasioni una ruptura definitiva...

De manera que l Papa haurá anat per llana y n sortirà esquilat.

Fácil es qu' Espanya se trobi també complicada en l embolich. Espanyol es el cardenal Merry del Val...

No hi ha avuy un sol republicà, fins els que blasfonen de més sensats y gubernamentals...

Lo que sí convé es purgar el radicalisme republicà de certes manifestacions bullangueres...

Un organisme es fort quan está ben organitzat: quan té un cap que l dirigeix y voluntats disciplinades...

El refredament de relacions entre Espanya y Fransa pot ocasionar perjudicis irreparables...

Aixís, donchs, si l govern de la monarquia fa ls seus comptes, precisa que també fassi ls seus el poble espanyol...

PEP BULLANGA

EL RADICALISME REPUBLICÀ

NEM á tractar avuy serenament, rahondament de una qüestió que interessa en alt grau al partit republicà.

Els nostres enemichs—que ja no serían enemichs nostres si no busquessin reparos en totes las nostras cosas...

No tés res d'extrany que ls nostres enemichs ho dignin, ja qu' está en el seu interés el proparlarho. Lo més singular es qu' elements que asseguran simpatizar ab la República y fins alguns altres que de republicans blasonan se fassin eco alguna vegada...

El sentit radical es fill directe y sostenidor a la vegada del entusiasme de las masses, que l enlayran y l professan com una aspiració generosa.

¿Es aixó censurable? ¿Amaga, per ventura, 'ls perills que alguns s' empenyan en véurehi?

¿Espantarnos! ¿Y per qué? ¿Perque las classes populars, y en especial els obrers accentuan cada día més la seva adheció á las solucions republicanas?

¿Qué voldrían, donchs, que fessim? Els que venhen ab neguit els nostres progressos en aquest sentit...

No es pas aquesta solució la que necessita la decaiguda Espanya. Pera aquesta solució ja 's bastan y 's sobran els governs de las institucions monàrquicas.

Suament, per medi de una evolucion pacientíssima y mesurada, procurant atreure l'apoyu de las classes mitjas y de las classes altas, actua per espay de vint anys D. Emili Castelar.

Sería insensat incorre avuy en el mateix error de llavoras. Per altra part las circunstancias especiales que atravesas la nació son las menos indicadas per empender aquest camí.

No hi ha avuy un sol republicà, fins els que blasfonen de més sensats y gubernamentals...

Lo que sí convé es purgar el radicalisme republicà de certes manifestacions bullangueres...

Precisa ser fermos y constants en las ideas y propósitos, y mesurats y correctes en la forma d' exposarlas y procurar el seu predomini sobre la massa social, sense distinció de classes.

El refredament de relacions entre Espanya y Fransa pot ocasionar perjudicis irreparables...

Obra de rahó, de reflexió, de serenitat ha de ser la nostra: com més serena y reflexiva sigui, més revolucionaria y radical resultarà.

La revolució no pot ni deu realitzar-se á plasso fixo, com no 's realizan a plasso fixo las tempestats renovadoras de l' atmó-fera.

Convé no enganarnos, puig en l' engany mateix trobariam al últim una causa de debilitat y de descrédit.

Pera la revolució precisa contar ab un' amplia base d' elements socials: quant menos restringida sigui, més fácil ha de ser la seva realisació y més grans els resultats que produheixi.

Alguns dels que avuy miran ab rezel, quan no ab temor, las expansiones republicanas acabarán per venir a nosaltres, quan se convencen de que 'ns inspiaran un gran afany de justicia y de patriotisme.

Una República sincerament nacional, atenta a protegir tots els interessos legítims, á dictar lleys protectoras qu' elevin el nivell y fomentin el benestar de las classes populars...

Y si la seva obcecació arribés fins al extrem de desatendre nostras generosas sollicituds y persistís sin en posar obstacles sistemátichs y resistencias invencibles al cumplimiento de la revolució política...

Revolució inevitable que 's dibuixa ja en l' horitzó de la humanitat, y que pendrà aspectes diversos, segons signi el grau de cultura y progrés dels pobles que la realizin.

P. K.

EN EL CAMP CATALANISTA

OLT s' esperava de l' Assamblea de la Unió catalanista, qu' es la séptima de las que aquesta institució porta celebradas; pero, la veritat sigui dita: fora dels entusiasmes interns dels que á n' ella han cooperat...

may—ben escassa ha de ser la seva trascendencia política y social.

Creyan alguns qu' en la citada Assamblea s' construiria un pont, que poguessin passarlo ab tota confiança ls numerosos elements avansats que conta Catalunya, partidaris de las solucions autonómicas en tota la seva extensió...

Res de aixó s' ha fet. La Unió catalanista, poch amant de concretar, davant del temor de suscitar antagonismes entre 'ls seus components, s' ha limitat á donar caràcter difús al seu criteri doctrinal, fentli perdre de intensitat lo que ha procurat ferli guanyar d' extensió.

Aquest pensament peca en veritat de sobradament platónico. Las diferencias de criteri y de aspiraciones que avuy se pretén anegar en un ambiente de amor á la patria catalana, no per aixó s' extinguiran, quan fos arribada l' hora de organizar aqueixa patria emancipada.

Es completament inútil la pretensió de colocarse fora de la realitat. La realitat s' imposa sempre.

Apart de aquestes consideracions, está completament fora de las corrents modernas l' aspiració á crear patrias xicas, que ja no responen á cap fi de progrés ni molt menos de prosperitat.

Mala sort la del particularisme català. La mateixa Assamblea de la Unió catalanista ab tot y las bonas disposiciones á agermanar á tots els amants de Catalunya ha comensat la seva tasca...

Els Guimeráns, els Aldaverts, els Permanyers, el Uyá, els Romanins y Puigdengolas, els Mallofrés y molts altres significats companys de causa, han protestat anticipadament contra 'ls propòsits y 'ls acorts de dita Assamblea.

Podrán dir els assembleístas qu' en compensació á la resta han lograt sumar alguns elements despresos de la Lliga regionalista, com els Srs. Sunyol, Abadal y altres; pero sería difícil apreciar fins á quin punt pot estimarse com á suficient aquesta compensació.

Tal es l' estat de un moviment polítich qu' en temps poch llunyans havia arribat á ferse temible. La descomposició s' na apoderat d' ell.

En vista de aixó estém ben persuadits de que l' esperit autonómico de Catalunya no trobarà la seva fecunda y positiva expansió, fins y á tant qu' encarni en el poderós moviment republicà, prenent per base sólida la primera de totes las autonomías: l' autonomia individual: es á dir: la democràcia.

P. DEL O.

BATALLADAS

É rahó l' partit republicà de Barcelona d' estar disgustat de alguns dels regidors que va enviar al Ajuntament.

Dissapte de la setmana passada onze d' ells varen faltar á la sessió: alguns, ho reconeixem per motius justificats, com el Sr. Bastardas, qu' estava malalt;

Y es el fet que 'ls regionalistas y 'ls monárquichs se van unir, convertintse en majoria y votant la subvenció pera la professó de Corpus.

Aquestas ventatjas donadas al enemich, produheixen entre la massa republicana un moviment general de disgust.

Res importa que 'ls que han faltat tractin després de remediar la falta: l' espectacle trist ja s' ha donat y no hi ha medi humà de destruhir el mal efecte que s' ha produhit.

Afortunadament la massa está unida com un sol home, y 'ls que no saben posarse en consonancia ab las sevas aspiraciones, á ningú perjudican més que á sí mateixos.

Ab motiu del rompiment de Fransa ab el Vaticà, pròxim á consumarse, s' anuncia la probable suspensió del viatge de D. Alfonso XIII á París.

S' atribuhian á n' aquest viatge resultats de alguna trascendencia pel porvenir d' Espanya; pero ara com sempre se sacrificarán á la consideració de no disgustar al hoste del Vaticà.

¿Quánt será qu' Espanya s' decideixi á emanciparse de aqueixa tiranía de un poder extrany, qu' es la que ha produhit la seva ruina?

A consecuencia de las denuncias formuladas en el Congreso pel valent Lerroux, ha sigut decl'arat cessant el director de las minas de Almadén, senyor Ollerzabal.

Fins un govern injust y alentador de tots els favoritismes, ha hagut de reconeixer que á las minas de Almadén se cometian grans abusos contra 'ls explotats obrers.

Aquest reconeixement fa l' elogi del zelós diputat per Barcelona.

Un periodista més que ha caygut: el distingit catedràtic de Girona, Sr. Loperena, el qual acaba de ser condemnat á quatre mesos y pico de presó correccional, per haverse ocupat dels fondos de la higiene que administrava á la seva manera l' senyor Tejón, governador que sigué de aquella provincia.

La vida periodística á Espanya té molts punts de semblansa ab las corridas de toros. A cada instant una cogida.

Sols que mentres els toreros de las banyas van á parar al llit, els toreros de la mora itat púbica, per mica que 's descuidin, son enviats á las presons y als presidis.

Ha dit en Maura, qu' en Nozaleda anirà á Valencia pesi á qui pesi, encare que haja d' entrarhi rodejat de bayonetas.

Una cosa falta saber, y es si en Maura en persona s' encarregará del mando de la companyia, del batalló, del regiment ó del cos d' exercit que ha de franquejarli l' entrada.

Alsa, valent, decideixis!

Acaba de morir á Madrid l' insigne ex-diputat republicà D. Joan Gualbert Ballesteros, qu' en molts legislaturas havia representat dignament el districte de Calatayut-Ateca.

Era l' difunt un patrió abnegat, y tan noble com inteligent. Deixa en las filas republicanas un buyt molt difícil de omplir.

A la seva desconsolada familia envihém el testimoni de nostre condol; y de una manera especial al seu fill D. Lluis, qu' en aquests últims temps ha portat el foc dels seus entusiasmes juvenils á las campanyas realizadas per la Juventut republicana de Tarrassa en qual agrupació ocupava un puesto distingit.

Els diputats provincials republicans de Barcelona han presentat una proposició demanant que s' ampliihi l' ensenyansa agrícolá, per medi de una serie de conferencias que s' donarán en distintas comarcas de la provincia.

L' idea no pot ser més práctica y es de creure que ben desarrollada, donará magnífichs resultats.

Rebin els nostres amichs de la Diputació la nostra enhorabona per sas fructuosas iniciativas. Ja no dirán que servim sols pera fer propaganda política. No seriam progressius, si no 'ns interessessin vivament els progressos de l' agricultura.

Els carrilayres de Madrid han perdut la huelga de solidaritat en favor de las pobras victimas de Villanueva de las Minas. A pesar dels seus nobles desitjos, al últim han hagut de sucumbir.

Aquesta es la trista sort reservada als débils, sobre tot quan els poders públichs se colocan al costat del fort, tinga ó no tinga rahó.

Desengányinse 'ls treballadors: es precís treballar ab afany per l' adveniment de un régimen d' equitat y de justicia. Y aquest régimen no l' ha de veure ningú fins y á tant que imperi á Espanya la República.

ARTESA, 20 de maig

Els republicans d' aquest districte no podém menos de donar las gracias mes expresivas al ensotanat del poble de Anyós per la gran propaganda qu' está fent en favor de las nostras ideas.

Notre escura-xamanays, prescindiend de certs comentaris públichs, efectuá l' seu anyal viatge á Montserrat ab una ecolta de amazonas de vint primavera, de las que 's titulan hijas de Marfa.

Y no tindría res d' extrany que las ingénuas palomas havent sigut acompanyadas per un escura-xamanays resultessin empastifadas de suíte.

CAPELLADES, 22 de maig

Veja que l' arcalde de Capellades ha de ser molt de la

Questió peliaguda

El Papa ha autorisat als capellans per deixar-se pel a la cara.

—¿Sab que aquest bigoti 'm resulta massa modernista?
—¡Fugil... Vosté en tot hi troba pels.

Un vicari de la primera volada.

Capellá de carrabiners.

—¡Vaja! Que vingui l' Agujetas ara; que vingui el Badila...

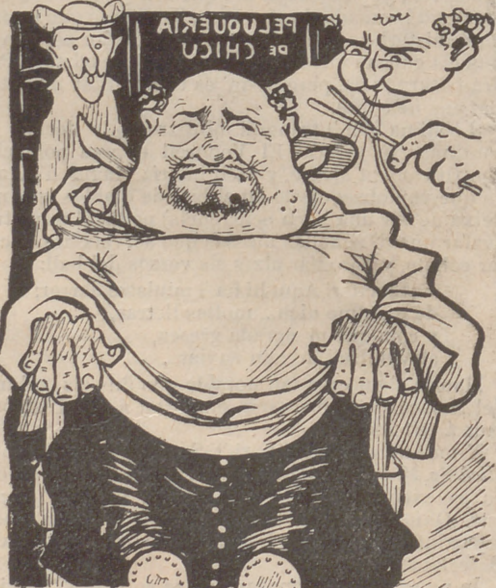
—Jo no tinc paciència: interinament me creix el natural, me 'n poso un de postís

—Trobo que ab el bigoti no hi van bé las faldillas: hauré de posarme pantalóns.

—Noya, ara sí qu' en questió de pel a la cara, ja casi estém tants a tants.

—Dónguimhi un cop de ferros, que avuy tenim un ofici dels grassos.

prén contra 'ls masóns, ni contra 'ls impíos, sino contra 'l govern de 'n Maura.
Vegin vostés com se podia creure que 's gressin contra 'l seu protector.

La culpa de tot la té 'l projecte de servey militar obligatori.
Els passen bonament perque vaji a servir tothom, lo mateix els richs que 'ls pobres, lo mateix els senyors que 'ls proletaris.
Lo que no poden admetre es que s' obligui a anarhi als religiosos professos y novicis de determinadas ordres religiosas. Per aixó no hi poden passar, y 'n protestan enérgicament.

Perque lo que diuen ells: els professos y 'ls novicis ja serveixen; forman part de una «milicia del Reino, cuyo jefe es Jesucristo.»
¿Eh, qué tal? ¿No 'ls agrada aquesta sortida?
Y además «la vida de cuartel no es la más apropiado para fomentar las vocaciones eclesiásticas y religiosas, ni es la vida del soldado la más indicada para recibir la educación religiosa y literaria.»
¡Vaya una por que tenen de que durant el servey se dediquin massa a la conquista de didas y niyeras!

Y no 's creguin, se prenen l' assumpto tant a la valenta, que no vacilan en invocar fins la butlla Apostolica sedis, la qual «declara incursons en excomunió especialmente reservada al Sumo Pontífice, a los que promulgaren leyes ó decretos contra la libertad ó derecho de la Iglesia.»
Aquí tenen, donchs, a 'n en Maura a dos travesos de dit de ser excomunicat pels pontífices del Comité de Defensa Social. Ja cal que s' espavili que lo qu' es aquesta vegada no ha de valguerli l' hermillá que va regalar a la Verge de la Mercé.

Ara sí que anirém bé... ey, si 'l Papa tira endavant el seu projecte.
El projecte papal consisteix en permetre als encotanats que puguin deixar-se créixer el pel de la cara, en la forma y a la mida del seu gust.
Hi haurá capellans ab barba cerrada, ab bigoti sol, ab bigoti y mosca, ab bigoti y perilla, ab patillas a la inglesa, a l' andalusa... en fi tota la varietat imaginable. En materia de pel el capellá será un home com els altres.
Ningú hi guanyará més que las pecadoras capritxosas, que tindrán més varietat pera triar als confidents dels seus pecadets.
May ab més rahó que ara será cert aquell ditxo: —El molt pel porta alegría!

S' anuncia 'l pròxim nombrament del Eminentísim pera 'l càrrech de senador vitalici.
El govern ho fa aixís. El país demana llibertat y ell li dona cardenals reaccionaris, a fi de que mentre visquin puguin anar al Senat a defensar y practicar la tēssis: «El liberalismo es pecado.»

Els japonesos han perdut dos barcos importants. ¡Qué s' hi ha de fer! Las catástrofes de la guerra van a torna jornals.
Seguint per aquest camí pot donarse 'l cas de que tant la Russia com el Japó se quedin sense barcos... y que al últim se quedin també sense gent.
Llavors fora quan alcansarian l' única pau duradera. La pau dels sepulcres.

Passan de 3.000 las sollicituds de ingrés a las Academias militares presentadas en el corrent any.
Pinta aquest dato la situació d' Espanya.
Tancales totes las portas de l' activitat útil, res té d' extrany que la joventut acudeixi a trucar desesperada a la cuina del ranxo

El ministre de Marina, diu que pretén armar a tots els barcos de guerra que possehim.
¿Es qu' encare 'n possehim algun? ¿Es que las carracas mes ó menos flotants que 'ns han quedat, mereixen el nom de barcos?
¡Ah Sr. Ferrándiz, Sr. Ferrándiz!
Ab l' excusa d' armar als barcos, a qui vosté vol armar, bé prou que 's ven, es al país contribuyent.

Per mes que té pochs ralets, ab orgull y vanitat diu el pintor Colorets, que ocupa un lloch elevat.
Y no falta a la vritat; puig si bé pinta parets, cates vells y tamborets, ell viu a dalt d' un terrat.

Un matí present la llet, un tal Lluon qu' es fill d' Alella, va exclamar tot satisfet: —[Es molt bó 'l such de mamella]
A casa d' un tal Pau Riu, el meu amic Ubinyans va dir-me: —[Per quin motiu, la molt popular CAMPANA en la portada no diu que sigui republicana? Y jo, demostrantme atent, li vaig respondre al moment: —No ho diu, y no 'm ve de nou, perque tothom sab bé prou que d' una manera pública, ella sempre ha defensat ab ardor la Llibertat, el Progrés y la REPUBLICA.

Al tenir jo, ab goig sens' mida el primer premi guanyat en un concurs celebrat per el periódich La Dida, tot ribent vaig dí a n' en Brossa: —Sofrint grans penas y afans y passant dels cinquants anys... ¡La Dida m' ha dat la grossa!

—Tinch molta enveja, Sisquet, de la noya de ca 'n Fló.
—¡Per qué dius aixó, Pepet?
—Perque, noy, té un bigotet que 'l voldria tenir jo.

FRANCISCO LLENAS

A LO INSERTAT EN L' ÚLTIM NÚMERO
1.ª XARADA.—Pa ta te va.
2.ª ANAGRAMA.—Rector —Recort.
3.ª TRENCA-CLOSCAS.—La reina mora.
4.ª CONVERSA.—Moncada.
5.ª GEROGLÍFICH.—Com mes casas, mes pisos.
Han endevinat totes ó part de las solucions del número anterior els caballers: Un Junedench, y Pel Maig fassas a raig.

XARADA
—[Veus aquest total, Arturo? Miratel be.
—Bueno si, es igual que 'ls altres, vidres y llistons y claus a dins que aguantan la mercancía, d' aquell que afuixi pistrinchs.
—Hu dos donchs, primera-terça dos-tercera esment en sí valen gran cosa 'ls objectes.
—Prou que valen, exhibits nets de pels flamants de trinca, preferixo comprá a aquí a un basar d' aquesta que passen per més afamats y richs perque aquí al menys s' estalvian romancements y cumplits.
—[Veus aquell képis? —[Qu' es maco!
—[Oy que ho es? Donchs t' haig de dir que s' ha fet més farts de quarta tres girada, que 'l carril per caps, si vols plens de tinya que 'n llogan per presumir.
[Te 'n recordas de las festas que un punyal las va aygual? Donchs en recepció continua corria tapant tupins llogats a quatre pessetas per cridar visca a desdir.

J. COSTA POMÉS

ANAGRAMA
En Tot es home eminent pero te bastant total de que li birlin el puesto dintre el partit liberal

O. P.

TRENCA-CLOSCAS
ADELA TARROSELL

Formar ab aquestas lletras degudament combinadas lo títol d' una sarsuela catalana en 3 actes.

E. QUEBALT

QUADRO
Sustituir los punts ab lletas de modo que llegit horizontal y verticalment, digan: 1.ª ratlla, Artista. 2.ª Animal. 3.ª En los jochs de cartas n' hi ha. 4.ª Nom de dona.

PACO ALBERIA

GEROGLÍFICH
EN KI
NO MIRA
KI EN

R. ARREGALL

Caballers: P. del Cantó, Pascual Berná, Antonet del Vendrell; ¡Prou!
Caballers: A. Lluauradó Monseny, Enrich Doménech, P.I. Q. A.L. Gallinaire; ¡Vinga!
Caballer: R. C., L. S. y A. B. (Iguada): Perdonin, pero ab aquella gent no volem discutirhi, ni anomenarla. Per aquesta sola hi ha dos camins: deixarlos estar ó donarlos una llisada.—J. B. (Sitges): Ens donem per enterats y ho tindrem en compte.—Antolí B. Ribot: Ni fetxada a Cornella—ens ha arribat a agrada.—Un que li agradan las cosas negras: Els xistos no son descabellats, podria ser...—J. M. de G.: No hi ha esta massa inspirat.—L. Pelfort: No 'ns ha tocat la corda sensible.—F. abius: El seu dibuix sembla fet meu, qu' es tot lo que 's pot dir.—Gonnella Poélich: Aixó es alló que 's feya 85 anys enrera, pero en cambi no té gayre gracia.—J. T. M.: La seva intima no hauria de sortir de la intimitat.—Joan Casas Vila: Paz a los muertos.—Romancer d' Abdosrius: Molt d' énfasis y molta prosopopeya.—J. Montabliz: Els epigramas son graciosos y... dexího anar. Lo demés anirà al Almanach, si hi va.—Antón Daroca: No, senyor; no ho tenim a bé.—J. Costa Pomés: Mander, y disponiendo... ja ho sab.—P. C. M., R. M., U de Abrera, Un admirador de 'n Lerroux y LA CAMPANA, N. O., F. P.: No 'ns es possible insertar las cartas que 'ns remetem, per distints motius.—Nartreb: Es mansoy.